

sygn. akt V K 440/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Pałczak

Protokolant Szymon Pawłowski

w obecności prokuratora Huberta Góździa

po rozpoznaniu w dniach 23.11.2017 r., 01.02.2018 r., 14.05.2018 r.

sprawy

K. F.,

s. M. i E. z d. (...)

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 grudnia 2016 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 18 lutego 2013 r., sygn. akt V K 278/12 za czyn z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od (...) do dnia (...) r., przy czym na poczet tej kary zaliczono okres pozbawienia wolności w dniu (...) r., po uprzednim włamaniu poprzez wypchnięcie okna wszedł do budynku przy ul. (...), skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci wiertarki udarowej A. o wartości 300 zł oraz młota marki M. o wartości 200 zł, tj. sprzętu o łącznej wartości 500 zł na szkodę A. B.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

I. K. F. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za przestępstwo to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym opłatę w wysokości 300 (trzystu) złotych;

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. T. B. kwotę (...) (jednego tysiąca czterdziestu siedmiu) złotych 96 (dziewięćdziesięciu sześciu) groszy tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu wraz z podatkiem VAT.

VK 440/17

UZASADNIENIE

Pokrzywdzony A. B. był właścicielem domu przy ulicy (...) w S.. W domu tym przeprowadzał remont dlatego w nim nie mieszkał. Wynajmował w nim jedynie jeden pokój na piętrze, w którym zamieszkiwał P. B.. W nocy 9 grudnia 2016 roku P. B. spał w wynajmowanym przez siebie pokoju. Między godziną pierwszą a drugą w nocy obudził go hałas. Po

paru minutach nasłuchiwania usłyszał, iż na dole domu przebywają najprawdopodobniej dwie osoby, gdyż usłyszał odgłosy rozmowy. Postanowił sprawdzić kto jest na parterze domu. W tym czasie na parterze domu znajdował się oskarżony K. F. wraz z drugą nieustaloną osobą. Oskarżony i towarzysząca mu osoba dostali się do domu poprzez wypchnięcie okna na parterze. Na wypchniętym oknie oskarżony K. F. pozostawił odciski swoich palców. Kiedy sprawcy usłyszeli, że dom nie jest opuszczony, gdyż ktoś się znajduje na pierwszym piętrze postanowili uciec. Uciekając zabrali ze sobą z wnętrza domu stanowiące własność A. B. narzędzia w postaci wiertarki udarowej A. o wartości 300 złotych i młota marki M. o wartości 200 złotych. Sprawcy uciekli tak szybko, iż P. B. nie zdążył ich zobaczyć. Słyszał tylko odgłos silnika odjeżdżającego samochodu.

dowód: - zeznania świadka A. B. k. 2-3, 23-24, 123

- zeznania świadka P. B. k.6-7, 20-21, 117-119

- zeznania świadka T. Ś. k.25-26, 111

- protokół oględzin k. 10-11

- opinia daktyloskopijna k. 62-67

Oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 18 lutego 2013 roku w sprawie VK 278/12 za czyn z art. 13 §2 kk w zw. z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk została mu wymierzona kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 27 sierpnia 2014 roku do dnia 25 listopada 2015 roku.

dowód: - dane o karalności k. 40-43, 113-116

- odpisy wyroków k.47, 71-72, 73, 74, 75, 76-78, 79-80, 81-82

Oskarżony nie miał wyłączonej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Posiada organiczne zaburzenia osobowości.

dowód: - opinia sądowo-psychiatryczna k.53-55

W toku postępowania oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż porusza się o kulach i miał trepanacje czaszki. (wyjaśnienia oskarżonego k. 36-37).

Wyjaśnienia oskarżonego nieprzyznającego się do winy są niewiarygodne jako pozostające w sprzeczności z innymi dowodami.

Zeznania świadków przesłuchanych w sprawie są wiarygodne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. Nie ma żadnych wątpliwości w świetle zeznań oraz protokołu oględzin, iż w domu pokrzywdzonego miało miejsce włamanie a sprawcy dostali się do wnętrza przez okno po jego wypchnięciu. Brak podstaw do kwestionowania zeznań pokrzywdzonego, iż w wyniku włamania utracił wskazane przez siebie przedmioty, jak również brak podstaw do podważenia zeznań świadka T. Ś., iż nie zatrudniał on oskarżonego, a tym samym oskarżony nie brał udziału przy wykonywaniu oraz montażu okien w domu pokrzywdzonego.

Jedynym dowodem wskazującym na sprawstwo oskarżonego jest wynik opinii daktyloskopijnej. Opinia ta została sporządzona w sposób prawidłowy, w oparciu o materiał ujawniony w miejscu przestępstwa po jego dokonaniu. Biegli dysponowali również prawidłowym materiałem porównawczym. W świetle tej opinii nie budzi wątpliwości, iż odciski palców ujawnione na oknie, które zostało wypchnięte przez sprawców włamania są odciskami należącymi do oskarżonego. Skoro oskarżony nie brał udziału w wykonywaniu tego okna ani w jego montażu należy wnioskować, iż odciski te pozostawił wówczas kiedy to wraz z inną nieustaloną osobą włamywał się do domu pokrzywdzonego. Opinia daktyloskopijna jest dowodem pewnym. Nie ma możliwości aby dwie różne osoby posiadały takie same linie papilarne. Tym samym pomimo tego, iż dowód ten jest dowodem jedynym, wskazującym na

sprawstwo oskarżonego, jest on w ocenie sądu dowodem wystarczającym do ustalenia z całą pewnością, iż oskarżony jest sprawcą przestępstwa polegającego na kradzieży z włamaniem do domu pokrzywdzonego. Ustalenie, iż oskarżony w popełnieniu przestępstwa współdziałał z inną osobą, której danych nie udało się ustalić, jest uprawnione zważywszy na treść zeznań P. B., który słyszał, iż sprawcy rozmawiali ze sobą, jak również z uwagi na to, iż na skutek przestępstwa doszło do zaboru dwóch, dosyć ciężkich narzędzi. Jest mało realne aby oskarżony był sam i sam zdołał skutecznie uciec z miejsca przestępstwa zabierając samodzielnie zarówno wiertarkę jak i młot.

Z poczynionych przez sąd ustaleń wynika, iż oskarżony wspólnie z inną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia stanowiącego własność A. B. w postaci wiertarki udarowej i młota dostając się do wnętrza domu, w którym rzeczy te się znajdowały, po uprzednim usunięciu przeszkody mającej chronić to mienie przed kradzieżą w postaci okna. Takim swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa kradzieży z włamaniem opisanego w treści przepisu art. 279 §1 kk.

Oskarżony powyższego czynu dopuścił się będąc już uprzednio karany za identyczne przestępstwo popełnione warunkach powrotu do przestępstwa na karę pozbawienia wolności, którą odbył w wymiarze przekraczającym 1 rok, przed upływem 5 lat od zakończenia odbywania tej kary. Tym samym zasadnym było przyjęcie, iż oskarżony działał w ramach recydywy wielokrotnej i zakwalifikowanie czynu przypisanego oskarżonemu również z art. 64 §2 kk.

Ze względu na treść przepisu art. 64 §2 kk obligatoryjnym było wymierzenie oskarżonemu kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Za przestępstwo z art. 279 §1 kk ustawodawca przewidział karę w wymiarze od roku do 10 lat pozbawienia wolności. Na niekorzyść oskarżonego przy wymiarze kary należało bez wątpienia policzyć jego uprzednią wielokrotną karalność. Z kolei na korzyść oskarżonego przemawiała niewielka wartość skradzionego mienia.

W ocenie sądu wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i wystarczająca dla realizacji celów kary w stosunku do oskarżonego oraz w zakresie prewencji ogólnej.

O wynagrodzeniu obrońcy wyznaczonego z urzędu oraz o kosztach sądowych orzeczono zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od ich ponoszenia.